

KÄÄPIÖHAMSTEREIDEN HOITO JA KÄSITTELY

Tämä ohje on Eettisen Eläinkaupan sertifikaattiliikkeen jakama lemmikkieläimen hoito- ja käsittelyohje. Tässä ohjeessa kuvataan neljän Suomessa lemmikkinä pidettävän kääpiöhamsterilajin talvikko (*Phodopus sungorus*), mongolianaavikkohamsteri (*Phodopus campbelli*), aavikkohamsteri (*Phodopus roborovskii*) ja kiinankääpiöhamsteri (*Cricetulus barabensis*) tärkeimmät hoito-ohjeet. Laajempien hoito-ohjeiden hankkiminen tuoreista alan lehdistä ja kirjallisuudesta tai luotettavilta, esimerkiksi lajijyhdistysten ylläpitämillä nettisivustoilta on suositeltavaa. Kaikkeen tietoon tulee kuitenkin suhtautua kriittisesti.

Kääpiöhamstereista

Kääpiöhamstereita on lemmikkinä neljää eri lajia. Kolme niistä kuuluu aavikkohamstereihin eli venäjänkääpiöhamstereihin: talvikko (*Phodopus sungorus*), mongolianaavikkohamsteri (*Phodopus campbelli*) ja aavikkohamsteri (*Phodopus roborovskii*). Idempää kotoisin oleva kiinankääpiöhamsteri (*Cricetulus barabensis*) kuuluu pikkuhamstereihin.

Näille lajeille ei valitettavasti ole olemassa täysin vakiintuneita nimiä. Talvikkoa kutsutaan myös venäjänkääpiöhamsteriksi ja dzungarianhamsteriksi. Mongolianaavikkohamsteri tunnetaan lemmikkiharrastajien piireissä yleensä nimellä "campbelli" ja aavikkohamsteri nimellä "robo". Kiinankääpiöhamsterin toinen nimi on juovapikkuhamsteri, ja se esiintyy useimmissa lähteissä vanhentuneella tieteellisellä nimellä *Cricetulus griseus*.

Kiinankääpiöhamsteri on helppo erottaa aavikkohamstereista. Se on olemukseltaan hiirimäinen ja sillä on hamsteriksi hyvin pitkä häntä. Lajista on kaksi värimuunnosta.

Kolme aavikkohamsterilajia on hankalampi erottaa toisistaan. Aavikkohamsteri eli robo on kolmikosta pienin ja vilkkain. Se on keskimäärin lämpimämmän värinen, enemmän "hiekanvärinen" kuin kaksi muuta aavikkohamsterilajia ja sillä on selkeät vaaleat laikut, "kulmakarvat" silmien yläpuolella. Sillä ei myöskään ole tummaa raitaa selässä kuten muilla kolmella kääpiöhamsterilajilla.

Kaksi muuta lajia eli talvikko ja mongolianaavikkohamsteri ("campbelli") ovat hyvin samankaltaisia ulkonäöltään ja koska ne voivat risteytyä, osa myynnissä olevista yksilöistä saattaa olla risteymiä. Mongolianaavikkohamsterilla on hyvin runsaasti erilaisia värimuunnoksia, mm. valkokirjavia ja ainakin yksi turkkimuunnos, satiini. Lajin turkki on pehmeämpi kuin muilla kääpiöhamstereilla. Talvikko on lajeista tavallisin ja etenkin viileässä pidetyt yksilöt vaihtavat talvella hyvin vaalean talviturkin. Lajista on vain kaksi värimuunnosta.

Elinikä ja aikuiskoko

Talvikon ja mongolianaavikkohamsterin elinikä on 1,5 - 2,5 vuotta. Aikuinen talvikko tai mongolianaavikkohamsteri painaa noin 25 - 45 grammaa. Talvikon vartalon pituus on 7-10 cm, hännän pituus vajaa 1 cm. Mongolianaavikkohamsterin vartalon pituus on 8-11 cm, hännän pituus vajaa 1 cm.

Aavikkohamsterin elinikä on 2,5 - 3 vuotta. Aikuinen aavikkohamsteri painaa noin 20 grammaa. Vartalon pituus on n. 4,5-5 cm, hännän pituus n. 0,5 cm.

Kiinankääpiöhamsterin elinikä on 2-3 vuotta. Aikuinen kiinankääpiöhamsteri painaa noin 30 - 45 grammaa. Vartalon pituus on n. 10-12 cm, hännän pituus 2-3 cm.

Sukukypsyyssikä

Naaras tulee sukukypsäksi 28-31 vuorokauden iässä, uros 42-56 vuorokauden ikäisenä. Uros- ja naaraspoikaset tulee erottaa ennen sukukypsyyssikää vahinkopoikueiden välttämiseksi.

Asiakasohje versio 5: Kääpiöhamstereiden hoito 24.7.2020

Talvikko on liian nuori astutettavaksi ennen 2 kuukauden ikää. Mongolianaavikkohamsteri ja aavikkohamsteri voidaan astuttaa aikaisintaan 3 kuukauden iässä ja kiinankääpiöhamsteri 5 kuukauden iässä.

Ensisynnytyksen on tapahduttava talvikolla, mongolianaavikkohamsterilla ja aavikkohamsterilla ennen kuuden kuukauden ikää. Kiinankääpiöhamsterilla ensisynnytyksen on tapahduttava ennen seitsemän kuukauden ikää.

Sosiaaliset vaatimukset

Kiinankääpiöhamsteri on erakko, jota tulee pitää yksin. Samaa sukupuolta olevat poikuetoverit saattavat kuitenkin tulla toimeen keskenään kahden kuukauden ikään asti.

Talvikko asutetaan pääsääntöisesti aina yksin.

Mongolianaavikkohamsteri ("campbelli") ja aavikkohamsteri ("roborovski") ovat sosiaalisia eläimiä. Valitettavasti suurikin terraarion on niille liian pieni elintila. Tämän vuoksi ne eivät välttämättä sopeudu elämään toistensa kanssa. Erityisesti tilassa, jossa on vähän piilopaikkoja ja liian vähän tilaa väistää toisia yksilöitä, eläinten välille syntyy helposti taisteluita, jotka saattavat johtaa toisen kuolemaan.

Mongolianaavikkohamsteri ja aavikkohamsteri voivat tulla toimeen samaa sukupuolta olevan lajitoverin kanssa, mikäli ne ovat eläneet yhdessä pienestä pitäen. Aavikkohamsterilla ("roborovski") tämä onnistuu huomattavasti todennäköisemmin kuin mongolianaavikkohamsterilla ("campbelli").

Yhdessä kasvaneet sisarukset saattavat tulla toimeen keskenään, samoin emo ja tytär tai isä ja poika. Aavikkohamstereilla ("roborovski") samanikäisten urosten välille syntyy taisteluita helpoimmin. Tämän vuoksi isä + poika-yhdistelmä on suositeltava. Urokset saattavat tulla toimeen keskenään naaraista paremmin.

On huomattava, että yhdessä sopuisasti asuneet kääpiöhamsterit saattavat ajan myötä ryhtyä tappelemaan. Yhdessä pidettäviä kääpiöhamstereita on tarkkailtava päivittäin säännöllisesti ja tarkasti tappeluiden varalta. On pidettävä mielessä, että pääosa taisteluista tapahtuu yöllä, joten tappelua voi olla vaikea havaita. Mikäli ryhmässä pidettävillä hamstereilla esiintyy tappelua tai esimerkiksi puremajälkiä, ne on erotettava toisistaan välittömästi ja pysyvästi.

Toisilleen vieraita sukukypsiä kääpiöhamstereita ei saa yhdistää. Toisilleen vieraat aikuiset kääpiöhamsterit suhtautuvat lajitovereihinsa erittäin aggressiivisesti ja saattavat jopa tappaa toisensa.

Tappeluongelman takia mongolianaavikkohamsterit ("campbelli") ja aavikkohamsterit ("roborovski") soveltuvat parhaiten kokeneille harrastajille. Ensilemmikiksi tai lapsen lemmikiksi suositellaan yksin pidettäviä talvikoita tai kiinankääpiöhamstereita.

Kääpiöhamsteria ei saa pitää samassa asumuksessa muiden hamsterilajien tai muunlajisten eläinten kanssa.

Kääpiöhamsterien pitopaikka ja tilavaatimukset

Kääpiöhamsterin pitopaikka ei saa olla suorassa auringonvalossa tai lämpöpatterin lähellä eikä vedossa, esimerkiksi ikkunan luona. Huoneilman suosituslämpötila on 20-23 °C. Lämpötila ei saa nousta korkeammaksi kuin 27 °C, koska kääpiöhamsteri saa herkästi lämpöhalvauksen tätä korkeammassa lämpötilassa.

Huoneilman suositeltava suhteellinen kosteus 45-65 %.

Valo-hämärärytmi 12/12 - 10/14 h.

Kääpiöhamsterit ovat kaivautuvia eläimiä, joille asumuksen pinta-ala on korkeutta tärkeämpi. Kääpiöhamsterit kuitenkin käyttävät useampaa kerrosta, jos niille tarjotaan sopiva luiska, jota pitkin kiivetä ylemmälle tasolle. Hamsteri tarvitsee runsaasti tilaa voidakseen liikkua ja käyttäytyä normaalisti. Lisäksi riittävä mahdollisuus liikkua suojaa hamsteria suolistongelmilta.

Asiakasohje versio 5: Kääpiöhamstereiden hoito 24.7.2020

Kääpiöhamsterille sopiva asumus on lasinen terraario, jonka kansi on mieluiten verkkoa. Myös reikäpelti käy, kunhan ilmanvaihto pysyy riittävänä. Kannen on oltava niin painava, ettei hamsteri hypätessään pääse livahtamaan sen alta. Terraario voi myös olla sivusta avattava liukuovellinen. Mikäli hamsterin asumuksena käytetään umpiseinäistä terraariota, sen ilmanvaihdon on oltava riittävä. Umpiseinäisessä, verkkokattoisessa asumuksessa ilmanvaihto voi olla heikko ja ammoniakkipitoisuus saattaa nousta nopeasti vahingollisen korkeaksi.

Aikuisen kääpiöhamsterin asumuksen pohjapinta-alan tulee olla vähintään 0,28 m² (esim. 70 x 40 cm.) ja korkeuden vähintään 30 cm.

Hamsterin asumuksessa tulee olla suojapaikkoja, esimerkiksi pesälaatikko tai matala katos ja lisäksi liikkumatilaa. Pesälaatikko ei saa viedä enempää kuin 1/3 häkin pohjan pinta-alasta. Pesälaatikon tai katoksen katon tulee olla tasainen ja niin tukeva, että se kestää hamsterin painon.

Suojapaikkojen lisäksi hamsterille tulee tarjota virikkeitä, kuten jyrsimisoksia, kiipeilytaso, putkia tms.

Jos virikkeet ovat muovia, on tarkkailtava, ettei hamsteri jyrsi niitä. Hamsteri saattaa saada jyrsiessään muovinpaloja elimistöönsä. Jos hamsteri jyrsii muovista virikettä, se on poistettava ja korvattava muusta materiaalista valmistetulla virikkeellä. Virikkeiden jyrsiminen saattaa olla merkki siitä, että hamsterilla ei ole riittävästi virikkeitä tai että virikkeet eivät ole hamsterille sopivia.

Jos juoksupyörää käytetään virikkeenä, sen tulee olla kiinteäseinäinen ja halkaisijaltaan vähintään 20 cm. Liian pienen juoksupyörän aiheuttamat virheasennot voivat vaurioittaa hamsterin selkärankaa.

Hamsterille tulee tarjota myös pesäntekoaineita. Pesäntekotarvikkeiksi sopivat muun muassa heinä, ns. ekokuitu ja talous- tai wc-paperisilppu. Pesän tekeminen lisää hamsterin turvallisuudentunnetta. Sulamaton pesävanu ei sovi pesäainekseksi, koska hamsteri saattaa saada sen syömisestä suolistotukoksen.

Hamsterilla tulee olla myös mahdollisuus kaivautua ja tehdä pesä kuivikkeisiin.

Hamsterilla tulee olla päivittäin mahdollisuus kylpeä hiekassa tai muussa vastaavassa materiaalissa. Hiekan tulee olla raekooltaan 0,1-0,7 mm tai hienompaa. Hiekka-astian tulee olla niin suuri, että hamsteri mahtuu pyörimään siinä.

Virikkeet ja koriste-esineet eivät saa olla myrkyllistä materiaalia, koska hamsteri saattaa nakertaa niitä. Niissä ei myöskään saa olla sellaisia koloja, joihin eläin voi juuttua. Mitään painavaa esinettä, esim. keraamista ruokakuppia, pesämökkiä tai virikettä, ei saa asettaa kuivikekerroksen päälle. Hamsteri voi kaivaa paksuun kuivikekerrokseen niin suuren kolon, että esine romahtaa sen päälle, jolloin eläin voi vahingoittua. Hamsteri voi myös jäädä loukkuun esimerkiksi alassuin käännetyn keraamisen ruokakupin tms. alle.

Pesämateriaalista ei saa irrota kuituja, jotka voivat kietoutua hamsterin vartalon tai varpaiden ympärille.

Juoksupalloa ei suositella virikkeeksi, koska hamsteri ei voi itse säädellä rasituksen kestoa.

Häkin tai terraarion tulisi olla mieluiten edestä avattava, koska hamsteri vaistomaisesti säikkyi ylhäältä lähestyvää liikettä.

Nuoret hamsterit ovat vilkkaita ja hyppiviä. Niillä on oltava mahdollisuus liikuntaan, jotta niiden luusto ja lihaksisto kehittyisivät normaalisti. Myös aikuiset hamsterit tarvitsevat liikuntaa pysyäkseen hyväkuntoisina. Tämän vuoksi häkissä on oltava riittävästi vapaata lattiapinta-alaa. Hamsterin tulee päästä jaloittelemaan useita kertoja viikossa, mieluiten päivittäin. Jaloittelun tulee tapahtua valvotusti ja jaloittelupaikan tulee olla turvallinen; hamsteri ei saa päästä jyrsimään esimerkiksi sähköjohtoja tai huonekasveja. Kääpiöhamsteri on pieni ja erittäin nopea ja katoaa helposti. Turvallisinta on antaa hamsterin jaloitella valvotusti pienjyrsijöille tarkoitettussa aitauksessa. Jaloittelualueella tulee olla runsaasti piilopaikkoja. Kääpiöhamsteri on aktiivisimmillaan yöaikaan, joten suositeltavin jaloittelu-aika on ilta.

Kääpiöhamsterin jaloittelu aloitetaan noin kahden kuukauden iässä. Tätä ennen se on vielä liian arvaamaton käyttäytymiseltään. Nuoren kääpiöhamsterin voi päästää jaloittelemaan, kun sen fyysiset kyvyt ovat kehittyneet ja käyttäytyminen on tasoittunut.

Kuivikkeet

Kuivikkeeksi käy kutterinpuru, lehtipuuhaake tai muu pehmeä, pölyämätön ja imukykyinen kuivikemateriaali. Sahajauho ei sovellu kuivikkeeksi hienojakoisuutensa vuoksi. Hienojakoinen pöly voi tunkeutua hengitysteihin ja tukkia suun ja sieraimet. Kuivikkeet on vaihdettava niin usein, etteivät ne rupea haisemaan. Haju on merkki haitallisen korkeasta ammoniakkipitoisuudesta, mikä vaurioittaa hamsterin hengityselimistöä ja altistaa sitä sairauksille, esimerkiksi hengitystieinfektioille. Lisäksi kosteat kuivikkeet tarjoavat hyvän kasvualustan mikrobeille. Kääpiöhamsterin lepopaikan, esim. pesälaatikon, kuivikkeet voidaan tarvittaessa vaihtaa useammin.

Kuiviketta tulee olla niin paksultti, että hamsteri voi kaivautua siihen ja halutessaan tehdä pesän kuivikkeen sisään.

Kääpiöhamsterin asumus puhdistetaan pääsääntöisesti vedellä. Jos pesuainetta kuitenkin käytetään, sen tulee olla mietoa ja hajustamatonta. Pesuaine tulee huuhdella huolellisesti pois.

Kääpiöhamsterilla voi pitää erillistä wc-astiaa, jota se yleensä oppii käyttämään.

Ruokinta

Kääpiöhamsteri on sekasyöjä, joka tarvitsee monipuolisesti sekä kasvi- että eläinkunnan tuotteita. Hamsteri syö lyhyin väliajoin. Tämän vuoksi sillä on oltava jatkuvasti saatavilla hyvälaatuista hamstereille tarkoitettua siemensekoitusta tai täysravintopellettejä joko ruokakupissa tai pesämökissä tms. varastossa. Lisäksi keräily ja hamstraaminen, joka on hamsterille lajityypillistä toimintaa, edellyttää, että ruokaa on jatkuvasti saatavilla. Siemenseoksen lisäksi hamsterilla voi olla tarjolla jatkuvasti myös esimerkiksi jyvätankoja tai kuivaa leipää, jotka toimivat ravinnon lisäksi virikkeenä eläimelle.

Kaikilla hamstereilla on suuret poskipussit, joita ne käyttävät ruoan kuljettamiseen.

Hamsterin tulee saada muutaman kerran viikossa tuoretta ruokaa kuten vihanneksia ja juureksia. Tuoreruokaa annetaan sen verran kuin hamsteri jaksaa kerralla syödä.

Hamsterin tulee saada pari kertaa viikossa myös proteiinipitoista ravintoa kuten pieniä määriä vähärasvaista lihaa tai munankeltuaista.

Kääpiöhamsterille ei saa antaa sokeripitoisia ruokia, kuten makeita hedelmiä ja vihanneksia tai marjoja. Kääpiöhamstereille kehittyy herkästi diabetes sokeripitoisen dieetin seurauksena.

Hamsterille ei tule tarjota ruokia, jotka voivat tarttua sen poskipusseihin. Tällaisia ovat esimerkiksi sitkeät ja ohuet hedelmien tai vihannesten kuoret. Tämän vuoksi esim. tomaatti on tarjottava kuorittuna.

Jos hamsterin havaitaan varastoineen ruokaa piilopaikkaan, ruokakuppiin ei ole tarpeen lisätä ruokaa. Hamsterin pesäkoppi tulee tarkistaa säännöllisesti. Pilaantunut ruoka poistetaan. Pesäkoppiin varastoitu ruoka saattaa esimerkiksi kostua tai homehtua.

Kääpiöhamstereilla on avojuuriset hampaat, jotka kasvavat jatkuvasti. Tämän vuoksi ne tarvitsevat jyrstävää, esimerkiksi kuivattua täysjyväleipää tai näkkileipää ja lehtipuiden oksia.

Kääpiöhamstereilla on tavallisten ulostepapanoiden ohella pehmeämpiä vitamiinipitoisia papanoita. Nämä hamsteri syö yleensä suoraan peräaukon suulta. Papanoiden syöminen on eläimen hyvinvoinnin kannalta olennaista eikä sitä tule estää. Hamsteri saa tällä tavoin mm. tarvitsemiaan B- ja K-vitamiineja. Tavalliset ulostepapanat hamsteri jättää syömättä.

Hamsterilla tulee olla jatkuvasti saatavilla vettä. Vesi vaihdetaan ja vesipullo puhdistetaan päivittäin. Vesipullon toimivuus tulee varmistaa päivittäin.

Hamsteri voi kaivaessaan peittää vesipullon niin, että vesi pääsee valumaan kuivikkeisiin. Tällöin märät kuivikkeet on poistettava mahdollisimman pian ja vesipullo täytettävä uudelleen.

Ruokakuppi puhdistetaan vedellä vähintään kerran viikossa, tarvittaessa useammin.

Kääpiöhamsterin totuttaminen uuteen kotiin

Kääpiöhamsteri kannattaa laittaa terraarioonsa kuljetuslaatikossa, jossa se on tullut kotiin. Näin hamsteri pääsee vähitellen tutustumaan uuteen ympäristöön. Uudessa kodissa häkin katto kannattaa aluksi peittää osittain esimerkiksi kankaalla tai sanomalehdellä. Tämä luo turvallisuuden tunnetta, koska saaliseläimenä hamsteri vaistomaisesti pelkää ylhäältä avoimia paikkoja. On kuitenkin varauduttava siihen, että kääpiöhamsteri saattaa repiä häkkiä peittävää materiaalia. Ensimmäisen illan hamsterin kannattaa antaa olla rauhassa ja tutustua uuteen ympäristöön. Seuraavana päivänä voi laittaa käden häkkiin ja antaa hamsterin tulla vähitellen nuuskimaan kättä. Hamsteria voi koskea ja sitä voi houkutella ottamaan makupaloja kädestä. Parin päivän kuluttua hamsterin voi ottaa varovaisesti syliin. Tutustumisen on kuitenkin aina edettävä eläimen ehdoilla. Hamsterin jahtaamista kiinni otettaessa tulee välttää. Tottumattoman käsittelijän on hyvä istua lattialla hamsteria pidellessään, jotta se ei mahdollisen vahingon käydessä putoa korkealta. Kun on kyse poikasista, kannattaa varmistaa, ettei juomapullo ole liian korkealla.

Kääpiöhamsterin voi päästää jaloittelemaan, eläimestä riippuen, viimeistään parin viikon kuluttua siitä, kun se on kunnolla totunut uuteen kotiinsa.

Käsittely

Kääpiöhamsteri on hämäreä eläin, joka on aktiivisimmillaan aamu- ja iltahämärissä. Hamsterin häkissä on oltava suojainen, hämärä nukkumapaikka, esimerkiksi pesälaatikko. Nukkuvan hamsterin häiritsemistä tulee välttää. Säännöllisestä vuorokausirytmistä on huolehdittava valaistuksen vaihtelun avulla.

Kääpiöhamsteri vahingoittuu herkästi, jos sitä käsitellään varomattomasti. Tämän vuoksi pienten lasten ei tule käsitellä hamsteria ilman aikuisen valvontaa.

Kääpiöhamsteri tukee totuttaa ihmisen läsnäoloon ja sitä kannattaa käsitellä jonkin verran, jotta pakolliset hoitotoimenpiteet, kuten hampaiden ja kynsien tarkistaminen, sujuisivat helpommin. Talvikko tulee helposti täysin käsikesyksi. Mongolianaavikkohamsteri voi kesyyntyä melko hyvin. Aavikkohamsteri sen sijaan on hyvin vilkas eikä sitä kannata käsitellä tarpeettomasti. Se on parhaimmillaan katselulemmikkinä.

Hamsteria tulee käsitellä rauhallisin ja hellävaraisin, mutta varmoin ottein. Hamsteria lähestytään rauhallisin liikkein suoraan edestäpäin. Nopea liike ylhäältä tai sivulta voi säikäyttää hamsterin. Käsiteltäessä on varmistettava, ettei eläin pääse putoamaan. Hamsterin kyky hahmottaa etäisyyksiä on heikko, joten on varottava, ettei hamsteri pääse hyppäämään korkealta. Hamsteri saattaa pudotessaan vahingoittua pahasti.

Jos hamsteri ei tule vapaaehtoisesti kädelle, se nostetaan ”poimimisotteella” viemällä käsi eläimen vartalon ja jalkojen ympärille. Käsitelyyn totumaton hamsteri voidaan houkutella tai ohjata esimerkiksi virikeputkeen. Hamsteria ei saa pakottaa paikoilleen puristamalla sitä nyrkkiin.

Hamsteria on turvallisinta kantaa virikeputkessa tms. Kesyä hamsteria voidaan kantaa kämmenen muodostamassa kupissa. Näin kannettaessa hamsteri on luontaisessa asennossaan ja sillä on ”maata jalkojensa alla”, mikä saa sen tuntemaan olonsa turvallisiksi.

Kantavan hamsterin nostamista tulee välttää kantoajan viimeisellä kolmanneksella.

Hamsteria ei tule jahdata kiinni otettaessa. On tärkeää, että hamsteri tuntee olonsa turvalliseksi, kun sitä käsitellään.

Jos hamsteri on sairas tai sillä on kipuja tai se tuntee olonsa uhatuksi, se voi purra käsitteijäänsä niin kovaa että iho rikkoontuu. Eläin saattaa jäädä pitämään hampaillaan kiinni kädestä. Kättä ei tällöin saa ravistaa eikä nostaa, koska silloin hamsteri säikähtää ja tarraa tiukemmin kiinni. Hamsteri saattaa myös vahingoittaa pudotessaan, jos se ravistetaan irti. On odotettava rauhallisesti, että hamsteri päästää otteensa.

Kääpiöhamsterin hampaiden, turkin ja kynsien hoito

Hamsterin hampaat kasvavat jatkuvasti, joten se tarvitsee hampaita kuluttavaa ravintoa. Hampaat on tarkastettava säännöllisesti. On tarkkailtava, etteivät hampaat kasva liikaa, halkeile tai ettei niiden taakse tai väliin ole jäänyt ruokaa. Yleensä hammasongelmat liittyvät ylä- tai alaetuhampaiden katkeamisiin ja siitä johtuvaan toisen puolen ylikasvuun. Hampaiden liikakasvu voi pahimmillaan estää syömistä. Etu- ja poskihampaiden kunto on tarkistettava välittömästi, mikäli hamsterilla on syömisvaikeuksia tai se lakkaa jyrkimästä virikkeistä. On huomattava, että ylikasvaneet poskihampaat pystyy havaitsemaan vain eläinlääkäri.

Kaikilla hamstereilla on suuret poskipussit, joita ne käyttävät ruoan kuljettamiseen. Normaalisti hamsteri pystyy tyhjentämään poskipussinsa ongelmitta. Herkimmin poskipusseihin juuttuvat kostuessaan turpoava kuivamuona sekä ohuet ja sitkeät hedelmien kuoret. Tämän takia hamsterille ei tule antaa esim. kuorimatonta tomaattia. Jos poskipusseihin jää ruokaa tai kuiviketta, voi seurauksena olla suutulehdus, joka vaatii eläinlääkärin hoitoa.

Hamsterin kynnet tulee tarkastaa säännöllisesti. Aikuisen kääpiöhamsterin kynnet tulee lyhentää tarvittaessa.

Kääpiöhamsteri huolehtii itse turkkinsa puhtaudesta. Hamsteria ei saa pestä vedellä. Jos eläin pääsee vahingossa kastumaan, se tulee kuivata, mieluiten lämpölampan alla. Kääpiöhamstereiden vatsassa oleva hajurauhanen saattaa joskus likaantua. Tämä lika poistetaan varovasti paperilla. Turkin rasvaisuus poistuu kylpyhiekkan avulla.

Talvihorros

Hamsterit eivät vajoa varsinaiseen talviuneeseen, mutta monet hamsterilajit voivat horrosta kylmien jaksojen aikana. Horros on varsinaista talviunta kevyempää.

On huomattava, että lemmikkihamsterille horros voi olla hengenvaarallinen eikä hamsterin olosuhteiden tule antaa muuttua sellaisiksi, että se vaipuu horrokseen.

Aavikkohamsteri ja mongolianaavikkohamsteri eivät horrosta luonnossa.

Talvikko voi luonnossa horrosta jopa kymmenen päivää yhteen menoon. Lemmikkitalvikko voi viileään jouduttuaan vajota horrokseen. Horroksen aikana sen ruumiinlämpö laskee jopa 10 astetta ja hengitys hidastuu. Horrokseen vaipunut talvikko palaa normaalitilaan, kun ympäristön lämpötila nousee normaaliin.

Talvikko saattaa kasvattaa talviturkin, joka on normaalia turkkia tuuheampi ja vaaleampi.

Kiinankääpiöhamsteri voi luonnossa horrosta talvella jopa 2-3 kuukautta. Lemmikkihamsterille pitkä horros on hengenvaarallinen, ellei eläin ole erittäin hyväkuntoinen ja tankannut itseään täyteen ravintoa. Kiinankääpiöhamsteri voi vajota horrokseen, jos sen asumus jäähtyy reilusti alle 20 asteen. Eläin lämpiää ja herää itsestään kun sen asumus siirretään huoneenlämpöön.

Terveys

Kääpiöhamsterin vointi tulee tarkistaa päivittäin. Hamsteri pyrkii salaamaan sairautensa, joten jos hamsteri vaikuttaa apaattiselta tai ei syö tai liiku normaalisti, se on viävä välittömästi pieneläimiin erikoistuneelle eläinlääkärille. Hätätilanteiden varalta eläinlääkärin yhteystiedot tulee selvittää jo eläimen hankkimisen yhteydessä.

